

РЕШЕНИЕ

№ 20305

гр. София, 22.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 22.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **1220** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод на жалба с вх. № 3294 от 29.01.2026. по описа на Административен съд – София град и вх. № Ж-22-22#3 от 23.01.2026 г. по описа на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С. (ТД на НАП), подадена от А. А. М., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], чрез пълномощника адв. Д. Й., с адрес за връчване на съобщения [населено място], [улица], ет. 3, чрез Адвокатско дружество „Й., Р. и съдружници“ срещу Решение № ПО – 5 от 14.01.2026 г., издадено от директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата й с вх. № Ж-22-22 от 08.01.2026 г. по описа на ТД на НАП – С., срещу Постановление изх. № С250022-023-0003456 от 15.12.2025 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ), издадено от М. Г., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“, ТД на НАП – С..

С жалбата се моли съдът да отмени оспореното решение на директора на ТД на НАП и потвърденото с него ПНПОМ като необосновано, немотивирано, постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че решението не е мотивирано и не е доказана обезпечителната нужда, нито основанията или размерът на обезпеченото задължение. Допълнително е посочено, че решението е издадено в противоречие с обезпечителната цел на нормата на чл. 121, ал.1 ДОПК и нарушава основния принцип на съразмерност (пропорционалност) и практиката на Съда на Европейския съюз по прилагането на този принцип в случаите на обезпечителни мерки, налагани в хода на ревизии и други данъчни разследвания. Инвокират се съображения, че оспорващата не може да носи отговорност за възникнали

публични задължения след 09.02.2021 г., когато вече не е управител на дружеството, поради което счита, е задълженията, възникнали през периода 09.02.2021 г. до 31.12.2022 г. няма как да бъдат претендирани в условията на чл. 19 ДОПК. По отношение твърденията за нарушаване на принципа на съразмерност жалбоподателят се позовава на решението на СЕС от 18 декември 1997 г. по обединени дела С-286/94, С-340/95, С-401/95 и С47/96, Garage Molenheide, в което е прието, че макар държавите-членки да имат право да вземат мерки, за да осигурят събирането на публични приходи, тези мерки следва във всички случаи да отговарят на принципа на съразмерност. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Й., който поддържа жалбата и предлага да се уважи.

Ответникът – директорът на ТД на НАП - С., редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. П., която оспорва жалбата, предлага да се отхвърли като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение, съгласно представен списък.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Постановление с изх. №С250022-023-0003456/15.12.2025 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, е издадено от М. Г. - публичен изпълнител, Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., във връзка с мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ №Р-2222-17250-01005-039-002 от 12.12.2025 г.

Искането е издадено от Д. П. Д. - главен инспектор по приходите, във връзка с ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-2222-17250-01005-020-001 от 04.03.2025 г. и срок за извършването ѝ 09.10.2025 г.

Ревизията е възложена във връзка с извършена проверка, при която са установени основания за вменяване на отговорност на А. А. М. с ЕГН [ЕГН] по реда на чл. 19 от ДОПК относно данъчно-осигурителни задължения на „Призма медия“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Ревизионното производство е за установяване на задължения по ЗКПО за период от 12.03.2019 г. - 31.12.2022 г. Издаден Ревизионен доклад №Р-2222-17250-01005-092-001/10.11.2025 г. От А. А. М. е подадена молба за удължаване на срока за подаване на възражение срещу РД, като същият е удължен до 27.12.2025 г. Дружеството „Призма медия“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], е заличено от Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел на 27.02.2024 г. – след проведена процедура по ликвидация. Срещу дружеството е имало образувано изпълнително дело (ИД) за задължения в особено големи размери. Установено е, че последното не притежава недвижими имоти, няма данни за притежавани движими вещи и МПС-та, не притежава и безналични ценни книжа. Поради гореизложеното ИД е прекратено на основание чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК - поради несъбираемост.

Предполагаемият размер на задълженията на ревизираното лице е в размер на 1 749 311,70 лв. (един милион седемстотин четиридесет и девет хиляди триста и единадесет лева и седемдесет стотинки), от които главница 1 169 574,50 лв. (един милион сто шестдесет и девет хиляди петстотин седемдесет и четири лева и петдесет стотинки) и лихва 579 737,20 лв. (петстотин седемдесет и девет хиляди седемстотин тридесет и седем лева и двадесет стотинки).

С Постановление с изх. №С250022-023-0003456/15.12.2025 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, публичен изпълнител (ПИ) при ТД на НАП С. налага обезпечителни мерки, както следва:

- възбрана върху следните недвижими имоти: - 1/2 идеална част от самостоятелен обект в сграда, таванско помещение в подпокривния етаж на сграда с площ 64.00 кв. м., находяща се в [населено място]. Столична община, район „В.“, [улица] граници: север - наследници на А. М., изток -

двор, юг - двор, запад - стълбище, придобит с нотариален акт №140, с балансова стойност 4719,45 лв. За съответната част. Имотът е описан подробно в ПНПОМ; - 1/2 идеална част от самостоятелен обект в сграда, таванско помещение с площ от 64.00 кв. м., разположено в поземлен имот, находящ се в [населено място], [община], район „В.“ с граници: север - двор, юг - таванско помещение на Г. М., запад - общо стълбище на двата етажа, придобит с нотариален акт №85, с балансова стойност 0.00 за съответната част. Имотът е описан подробно в ПНПОМ; - запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в: ТБ/доставчик на платежни услуги ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА за сумата от 1 749 311,70 лв.

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С250022-023-0003456/15.12.2025 г. е връчено по електронен път на 06.0Е2026 г.

До ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА е изпратено Запорно съобщение с изх. №С250022-003-0111321/15.12.2025 г. Същото е връчено на 15.12.2025 г. по електронен път. Получен е отговор от банката с вх. №С250022-000-0778410/22.12.2025 г. До Агенция по вписванията е изпратено Заявление за вписване, отбелязване или заличаване с изх. №С250022-153-0006690 от 15.12.2025 г., получено на 16.12.2025 г. с вх. №113773 от 16.12.2025 г.

ПНПОМ е връчено на оспорващата на 06.01.2026 г. и същата в срока по чл. 197, ал. 1, изр. 1 ДОПК го е обжалвала пред директора на ТД на НАП – С., който в законоустановения 14 – дневен срок се е произнесъл с решение № ПО-5 от 14.01.2026 г., с което жалбата е оставена без уважение като неоснователна.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнителни ангажираните писмени документи от страните.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалваното решение, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган по чл. 200 от ДОПК, в кръга на правомощията му, определени в разпоредбата на чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити.

Съгласно чл. 195, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК обезпечение се налага по отношение на установени и изискуеми публични вземания, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни тяхното събиране. Целта на обезпечителното производство е да гарантира изпълнението на публичните задължения като се отдели и предназначи определен актив от имуществото на длъжника, по отношение на който последният губи право да се разпорежда и който би могъл да послужи за принудително удовлетворяване на вземанията на държавата. По този начин законодателят защитава интереса на фиска и гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите, до окончателното му погасяване. В рамките на производството по издаване на ПНОМ, публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и същият има правомощието да наложи обезпечителни мерки.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК Съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако

не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

Законодателят е посочил в чл. 121, ал.1 ДОПК, че в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Алинея 5 на чл. 197 ДОПК изрично предвижда, че в случаите на уведомяване по реда на чл. 77, ал. 1 и чл. 78, ал. 1, когато от данъчно-осигурителната сметка на лицето, от търговската му и счетоводната документация или от други налични данни може да се направи извод, че лицето дължи данъци или задължителни осигурителни вноски, публичният изпълнител може да наложи обезпечителни мерки върху имуществото му въз основа на мотивирано искане от орган по приходите.

В чл. 195 ДОПК, е визиран общ принцип, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания-подлежащи на обезпечение публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено, като обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител, по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане или когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание, а длъжникът не се уведомява за искането за обезпечение.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

Член 208, ал.1 ДОПК урежда изчерпателно предпоставките, при които публичният изпълнител служебно или по искане на длъжника отменя допуснатото обезпечение: 1/ при погасяване на публичното задължение; 2/ когато актът, с който е установено публичното вземане, бъде обявен за нищожен, обезсилен или отменен по установения ред; 3/ когато актът за установяване на задължението бъде изменен с решение на по-горестоящия орган или от съда и при предприетото принудително изпълнение е събрана сума, равна или надхвърляща сумата на задължението съгласно изменението, в който случай публичният изпълнител разпорежда връщането на надвнесената сума до размера, определен в решението за изменение, след което прекратява производството; 4/ при съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното вземане /в този случай отмяната на обезпечението се извършва само по служебен почин на публичния изпълнител/.

В случая искането за отмяна на обезпечителната мярка не почива на нито едно от изчерпателно уредените в закона основания.

Следва да се има предвид, че предварителните обезпечителни мерки се налагат в хода на ревизията или при издаване на ревизионен акт за обезпечаване на бъдещи публични вземания, чийто размер ще бъде окончателно установен след приключването ѝ с влязъл в сила ревизионен акт. Следователно е неоснователно възражението в жалбата относно размера на предполагаемото задължение, а именно, че последният е определен неправилно, тъй като относно вида и размера на публичните задължения, публичният изпълнител действа в условията на обвързана компетентност и следва да се съобрази с констатациите и изводите на ревизиращия екип,

съдържащи се в искането за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ.

Обезпечителните мерки са наложени по мотивирано искане на орган по приходите, извършващ ревизията. В искането ревизиращият екип е мотивирал необходимостта от налагането на предварителни обезпечителни мерки, както и обстоятелствата, поради които ще се установи задължението. Издаденото постановление съдържа данни и за двата основни факта, основаващи извода за бъдещо затруднение - размерът на предполагаемото задължение и притежаваните от лицето активи. Производството по налагане на предварителни мерки по правило се инициира едностранно, като в ДОПК няма нормативно изискване за връчване на искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки на ревизираното лице.

Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК изисква единствено в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, органът по приходите да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето.

Във връзка с горното, не се установяват нарушения на процесуалноправните и материални норми, визирани в ДОПК. Всички условия са били налице към момента на издаване на Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С250022-023-0003456 от 15.12.2025 г.

В конкретния случай предпоставките, обуславящи налагане на обезпечителните мерки, са съобразени от публичния изпълнител. Същият е извършил преценка на въпросните обстоятелства, и като е взел предвид очаквания размер на публичните задължения и наличните активи на длъжника, е формирал обоснован извод за наличие на условията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

Публичният изпълнител е направил проучване на имущественото състояние на лицето, което се потвърждава и от посочените факти в мотивите на постановлението. Последното не е бланкетно или немотивирано, тъй като публичният изпълнител е анализирал наличната информация, както и информацията от публичните регистри и регистрите, достъпни за служителите на НАП. Констатирано е, че размерът на активите, които жалбоподателят притежава и които могат да послужат за обезпечаване, са в значително по-малък размер от предполагаемото задължение. Съгласно справка в имотния регистър към Агенция по вписванията, е установено, че по имотната партида на оспорващата има вписвания. Няма данни лицето да притежава МПС. Установено е, че има открита банкова сметка. Следователно се явява неоснователно възражението за неспазване на принципа на съразмерност.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя относно периодът, за който евентуално може да носи отговорност, тъй като в хода на ревизионното производство същата е представяла документи след заличаването и като управител на дружеството.

При съобразяване на тези аргументи, съдът намира, че с обжалваното решение директорът на ТД на НАП – С., действащ като контролен административен орган, законосъобразно е оставил без уважение жалбата срещу отказа на публичния изпълнител да отмени наложените обезпечителни мерки, поради което жалбата на А. А. М. следва да се отхвърли.

При този изход на делото на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание §2 от ДОПК вр. чл. 144 от АПК, вр. чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 130, 00 лв./66,47 евро, а не както е поискал 500,00 лв./ 255,65 евро, тъй като предвидения диапазон за присъждане на възнаграждение по посочената разпоредба от Наредбата е от 130,00 лв. до 450,00 лв. Следователно ответникът

претендира завишено възнаграждение съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ от една страна, а от друга за изпращането на административната преписка в съда и явяването в едно открито съдебно заседание в обезпечително производство не се явява сложно нито от фактическа, нито от правна страна.

Воден от гореизложеното, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. М. срещу Решение № ПО – 5 от 14.01.2026 г., издадено от директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата й с вх. № Ж-22-22 от 08.01.2026 г. по описа на ТД на НАП – С., срещу Постановление изх. № С250022-023-0003456 от 15.12.2025 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено от М. Г., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“, ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА А. А. М., ЕГН [ЕГН], да заплати на Национална агенция за приходите, разноси за настоящото производство в размер на 66,47 (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента) евро.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: